

JAVNA **otribuna**

GLASILO SZDL OBČINE LJUBLJANA ŠIŠKA

Leta 1975 je glasilo prejelo srebrno priznanje Osvobodilne fronte, leta 1985 pa bronasto plaketo občine Ljubljana Šiška • Izhaja mesečno v nakladi 36.000 izvodov • brezplačno.

IZ VSEBINE

● Nastanitveni center — Hotel DA ali NE	str. 3
● Krajani Kosez — Kdo nas spet skuša potegniti?	5
● Obletnica Vodnikove domačije	6

Delavska enotnost — Delo in politične igrice

Dobro leto dni so trajali zapleteni okrog Delovega tozda Delavska enotnost in vsaj na videz se zdi, da se bodo stvari razpletle v začetku letošnjega leta.

Ponovimo na kratko le nekaj dejstev: lansko leto je pokazalo, da je ta tozda, ki ima sedež v Šiški, v lepo prenovljeni nekdanji stari kmetiji na Celovski cesti, v letu 1987 posloval z veliko izgubo, da so vodilni v tem tozdu ponaredili zaključni račun, da so najemali kredite, ki so bili šestnajstkrat višji od dejanskih potreb za likvidno poslovanje, da so v tem letu svoje razvojne načrte postavili izredno visoko in se s tem zapletli v brezizhodno situacijo.

Prvi, ki so začeli opozarjati na neposlovno vedenje vodilnih v tozdu, so bili člani tozdovega sindikata, ki so najprej poskušali stvarjem priti do dna znotraj svojega tozda. Vse kaže, da so bili poskusi sindikalnih delavcev zaman, grožnje pa, ki so jih zaradi „drezanja“ v reči, ki jih „nič ne brigajo“, doživljali v tozdu, so kmalu prišle na dan v tedniku Mladina. Potrebni je bilo kar nekaj člankov s provokativnimi naslovi, da se je začel vrteni tudi stroj administracije raznih služb od občine do pravobranilcev in vodilnih v matični delovni organizaciji Delavske enotnosti, v Delu.

Lansko jesen — po skoraj šestih mesecih — neprekinjenega drezanja sindikata Delavske enotnosti in tudi občinskega sindikata, je ta tozda dobil novo začasno vodstvo, ki naj bi rešilo zapleteno situacijo dolgov znotraj in zunaj tozda in delovne organizacije Delo. V reševanju naraščajočega minusa, je Delo predlagalo razprodajo prostorov na Celovski in tu se je prvič vpletel republiški sindikat, ki je ugotovil, da so hiše na Celovski pomagali obnavljati z denarjem iz sindikalne članarine. Prodaja „sindikatove“ hiše po njihovem ni prišla v poštev. Temu so se pridružili tudi delavci Delavske enotnosti, ki so se ves čas branili edine možnosti, ki jim jo je ponujala matična delovna organizacija: da bi se preselili za Bežigrad, kjer ima sedež ČGP Delo.

Ves ta čas so se s sindikalne strani pojavljale zahteve, naj postavijo pred odgovornost vse, ki so Delavsko enotnost zapeljali v kalne vode propada. Toda, niti zahteve iz občinskih družbenopolitičnih organizacij, niti zahteve konference sindikata v Delu tu niso zalegle. To je seveda sprožilo nova sumničenja, češ da so za polom in katastrofo Delav-

ske enotnosti krivi predvsem vodilni delavci v ČGP Delu, ki pa se niti javno izrečenim obtožbam niso odzvali. Tudi družbenopolitične organizacije „druge“ občine — Bežigrad — so molče prenašale zahteve iz Šiške.

Novo — začasno — vodstvo Delavske enotnosti je medtem iskalo izhod iz neprijetne situacije. Za začetek je načrt kazal dobro, saj je predvideval združevanje zdravih delov Delavske enotnosti z Delovimi tozdi. Zapletlo pa se je tisti hip, ko

je tudi novo vodstvo začelo sumiti, da je samo Delo bilo tisto, ki je pod imenom Delavske enotnosti uporabili najete kredite. Notranji spori v hiši Delo so zavrli javno razpravo o referendumu, s katerim naj bi se delavci Delavske enotnosti in Dela odločili o prehodu delavcev Delavske enotnosti v druge tozde Dela. Neobveščeni delavci v Delu in sumničavi delavci v Delovski enotnosti so že vnaprej povedali, da tak referendum ne bi uspel.

Nadaljevanje na 2. strani



Foto B. PRAZNIK

Elizabeta Klopčaver

POT

*Kod hodiš človek mali, kje blodiš?
Osamljeno si zrno, zreš v svet . . .
V rodni zemlji ti vzkališ
in v žarkih sončnih zrasteš v cvet.*

*Po poti usode ti hitiš, ustvarjaš,
na poti tej pridruži se ti kdo.
Včasih ti si, drugič se pretvarjaš,
s sopotniki te veter nosi z vrha v dno.*

*Umirja se vihar, odcvete cvet,
s pogledom žalostnim ti zreš nazaj.
Usode pot je s tabo obredla svet,
želiš vzkališ spet, ne mreti kakor zdaj.*

*Popotnik truden se ustavi, gleda . . .
naravo, ki divja, obzorje črno.
Človeka le še senca blede,
postajaš človek mar spet zrno . . .*

PRED JAVNO RAZPRAVO

Novosti na področju zdravstvenega varstva

V našem glasilu smo že pisali o tem, da bomo že v bližnji prihodnosti pričeli obsežnim in pomembnim novostim na področju zdravstvenega varstva. Že spet, boste rekli, da, saj je nujno, da občani izrazijo svoje mnenje o predlaganih rešitvah. Mi namreč hočemo, da vaš glas ne bi bil glas vpijočega v puščavi, kot smo to lahko že večkrat ugotovljali. Ne smemo dovoliti, da bi na tako pomembnem področju le drugi imeli odločilno besedo, saj bomo na svojih plečih krepko občutili posledice takšnih ali drugačnih rešitev.

In kaj nam prinaša predlog za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah republiškega zakona o zdravstvenem varstvu, ki ga je pripravil Izvršni svet in ga je republiška skupščina že obravnavala?

Omejili se bomo le na ključne novosti.

SAMOUPRAVNA ORGANIZIRANOST

Občinske SIS ne bi bile več obvezne, temveč fakultativne. Po zakonu bi bile obvezne območne SIS, ki naj bi jih bilo 16 v Sloveniji. Po predlagani zasnovi naj bi Ljubljana ne imela svoje območne SIS, temveč bi v to območje spadale tudi občine Grosuplje, Ribnica in Kočevje.

Območne zdravstvene skupnosti bi zagotavljale potrebe in interese s področja osnovnih zdravstvenih dejavnosti. Združile bi se v zdravstveno skupnost Slovenije, ki bi zagotavljala potrebe in interese na področju ambulantno specialistične, bolnišnične in zdraviliške dejavnosti ter dejavnosti univerzitetnih zdravstvenih organizacij in zavodov za socialno medicino in higieno. Razumljivo, da bi ta skupnost zagotavljala izvajanje mednarodnih pogodb na področju zdravstva.

Gotovo je, da bomo podprli racionalizacijo na področju samoupravne organiziranosti, seveda pa bomo morali tudi povedati, ali je prav predlagana organiziranost za območje posameznih občin najbolj sprejemljiva. Kot vam je znano, smo v Ljubljani že predvideli drugačno organiziranost, s tem, da bi za območje vseh petih ljubljanskih SIS imeli v prihodnje le eno zdravstveno skupnost. Predlagani model se torej razlikuje od tega, kar nam ponuja republiški zakon.

SAMOURESNIČEVANJE ZDRAVSTVENEGA VARSTVA

V prihodnje naj ne bi več obstajal zagotovljeni program zdravstvenega varstva v takšnem obsegu kot sedaj in to na podlagi širše solidarnosti. Zagotovljeni program naj bi obsegal le preventivo in vzgojno dejav-

nost na področju zdravstva ter storitve v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem in zdravljenjem določenih bolezni in poškodb. Izvzete bi bile poklicne bolezni in poškodbe pri delu ter medicinska rehabilitacija le-teh, preventivni zdravstveni pregledi, zdravstveno varstvo pri delu, ukrepi za utrjevanje zdravja in sposobnosti za delo ter posebno zdravstveno varstvo naj bi si delavci zagotavljali v združenem delu, v kolikor si ga ne bi kot občani zagotovili s posebnim zdravstvenim zavarovanjem, o čemer bo še govora. To pomeni, da v prihodnje zagotovljeni program ne bi več vseboval zdraviliškega zdravljenja, kadar le-to ne pomeni nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja.

Nadaljevanje na 2. strani

